

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : N. Lupașcu)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mămăligă Victor, reprezentat de avocatul Bargan Alexandru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mamaliga Victor către Mamaliga Cristina privind desfacerea căsătoriei și **acțiunea reconvențională** depusă de Mamaliga Cristina împotriva lui Mamaliga Victor, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului Buiucani privind stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor și pensiei de întreținere pentru soț,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2020 prin care s-a respins apelul declarat Mămăligă Victor, și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 20 august 2019

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2019, Mamaliga Victor, s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată către Mamaliga Cristina prin care a solicitat desfacerea căsătoriei.

În motivare, a reiterat a că viața în comun a eșuat din cauza incompatibilității psihologice relațiile, astfel apăreau conflicte și neînțelegeri.

Totodată, din căsătorie soții au un copil comun XXX, născută la XXX.

În cadrul examinării cauzei, Mamaliga Cristina a înaintat acțiunea reconvențională împotriva lui Mamaliga Victor, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului Buiucani prin care a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor și pensiei de întreținere pentru soț.

În argumentarea acțiunii a reiterat că, relațiile între soți s-au destrămat și nu mai pot fi păstrate și consideră necesar stabilirea domiciliului copilului minor cu mama și încasarea de la Mamaliga Victor a pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor, iar ca urmare a faptului că copilul are o vârstă fragedă să fie dispusă inclusiv și încasarea pensiei de întreținere a mamei până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

Mamaliga Cristina a invocat că, soțul nu este încadrat oficial în câmpul muncii și veniturile sale sunt instabile din care considerente solicită încasarea pensiei alimentare

în sumă fixă, în mărime de 3500 lei lunar iar în cazul în care instanței îi va fi prezentat certificatul de salariu al ultimului în mărime de 1/4 din salariu și/s-au alte venituri, dar nu mai puțin decât salariul mediu pe țară stabilit conform indicilor stabiliți de Biroul Național de Statistică al RM.

Copilul minor are o vârstă fragedă de 1 an, iar datorită acestui fapt necesită o grijă și atenție sporită, și astfel nu poate fi încadrată în câmpul muncii.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 august 2019, acțiunea inițială a fost admisă.

S-a dispus desfacerea căsătoriei încheiată la 18 octombrie 2013 între Mamaliga Victor și Mamaliga (Pogor) Cristina, înregistrată la OSC mun. Chișinău și trecută în Registrul de stare civilă sub nr.881.

S-a admis parțial acțiunea reconvențională depusă de Mamaliga Cristina.

S-a determinat domiciliul copilului minor XXX împreună cu mama, Mamaliga Cristina;

S-a încasat de la Mamaliga Victor în beneficiul Cristinei Mamaliga pensia pentru întreținerea copilului minor XXX în sumă fixă de 1000 lei lunar, începând cu data înaintării acțiunii în judecată 27 iunie 2017 și până la atingerea majoratului copilului;

S-a încasat de la Mamaliga Victor în beneficiul reclamantei Mamaliga Cristina pensia pentru întreținere a fostului soț în sumă de 2000 lei, începând cu data înaintării acțiunii în judecată 27 iunie 2019 și până la atingerea vârstei de 3 ani al copilului minor comun Mamaliga Sofia;

S-a încasat de la Mamaliga Victor în beneficiul Cristinei Mamaliga suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat achitată la înaintarea acțiunii reconvenționale.

În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a încasat de la Mamaliga Victor în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1080 lei cu titlu de taxă de stat și taxa de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț, Mamaliga Cristina fiind scutită de la plata acesteia.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, pretenția din acțiunea reconvențională depusă de Mamaliga Cristina privind determinarea domiciliului copilului minor, este întemeiată, copilul trebuie să se dezvolte într-un mediu sigur, sănătos și care să-i confere stabilitate, cât și vârsta fragedă a acestuia a reținut că interesul copilului este ca el să fie crescut, îngrijit, educat și protejat în continuare de mama sa, Mamaliga Cristina, la care se află la întreținere.

Cu referire la pretenția privind încasarea a pensiei de întreținere a copilului minor, instanța a conchis că, informații privind veniturile pârâtului lipsesc.

Ținând cont de informația Biroului Național de Statistică privind minimul de existență pentru un copil minor cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani, a dispus încasarea pensiei de întreținere în suma fixă în mărime de a câte 1000 lei lunar, până la atingerea majoratului acestora, considerând că suma de 3500 lei, este nejustificată.

Cu referire la pretenția privind încasarea pensiei de întreținere a soțului, instanța a reținut că Mamaliga Cristina nu este angajată în câmpul muncii, este susținută material de părinți și nu are alte venituri pentru întreținerea copilului, la caz fiind aplicabile prevederile art. 82 alin. (3) din Codul familiei.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 28 august 2019, Mamaliga Victor, reprezentat de avocatul Bargan Alexandru a declarat apel, solicitând casarea parțială a hotărârii, în partea admiterii pretenției de încasare a pensiei de întreținere a fostului soț, în sumă de 2000 lei din contul său în beneficiul Cristinei Mamaliga, cu respingerea

acțiunii reconvenționale în această parte.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2020, a fost respins apelul declarat de Mamaliga Victor, reprezentat de avocatul Bargan Alexandru și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 august 2019.

La 15 iulie 2020, Mamaliga Victor, reprezentat de avocatul Bargan Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond în partea admiterii pretenției de încasarea a pensiei de întreținerea a fostei soții în mărime de 2000 lei și emiterea unei hotărâri noi de respingere a pretenției.

În motivare a invocat că, atât hotărârea primei instanțe cât și decizia Curții de Apel Chișinău sunt parțial eronate, nefondate, lipsite de suport normativ și faptic, rezultă din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației în vigoare, în partea admiterii capătului de cerere privind încasarea pensiei de întreținere pentru fostul soț, în sumă de 2000 lei.

Instanțele investite cu judecarea fondului au aplicat prevederile art. 82 Codul familiei, însă au omis a expune norma prevăzută la art. 82 alin. (3) Codul familiei.

Mămăligă Cristina nu a prezentat nici o probă ce ar confirma situația financiară grea, dar și insuficiența venitului pentru a se întreține.

La momentul actual, Victor Mămăligă nu este angajat în câmpul muncii, nu are unde locui și este nevoit să închirieze o locuință. Însă Mămăligă Cristina are o locuință, dispune de resurse pentru întreținere, ajutor din partea părinților săi inclusiv.

Recurentul consideră că, instanțele investite cu judecarea fondului incorect și eronat au ajuns la concluzia că Victor Mămăligă se eschivează a susține familia. Nu au aplicat prevederile art. 82 alin. (3) al Codului familiei, însă au aplicat eronat norma generală prevăzută la art. 82 alin. (1) Codul familiei.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 mai 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 15 iulie 2020, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 20 iulie 2020, instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 23 iulie 2020, potrivit avizelor de recepție (f. d. 117).

Până la data examinării recursului, intimații nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs

se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Mămăligă Victor, reprezentat de avocatul Bargan Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la

art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mămăligă Victor, reprezentat de avocatul Bargan Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru